ELS GAFARRONS

COLLA HUMORÍSTICA
— DE MASNOU —

CANÇONS Y COBLES
1922

Empescades per
ANTÓN PORTABELLA

Preu: 30 céntims

LLIBRET II

GAFARRONISTES

(CANTAIRES I MÚSICS)

Joan Bach	Joan Palau
Joan Bigas	Pere Perich
Lluis Ballell	Martí Raméntol
Pere Curell	Francesc Rosés
Eugeni Casanovas	Jaume Sala
Jordi Jordana	Fulgenci Salsas
Antoni Marí	Josep Vila

NOTA. — L'autor concedeix el dret de cantar-les a qui li dongui la gana.

PRESENTACIÓ

Avans de començar a cantar se recitaràn alternativament pels cantaires una o dues de les següents quartetes.

Si lo que ara cantarem
algú de vostès no agrada,
pot passar per la taquilla
i li abonarem la entrada.

Aixis que enjeguem, no cridin
que ens faríen perdre el punt;
parlin baix, igual com parla
un home quan ja es difunt.

Avís: Si fem algún gall
els supliquem, per *decoro,*
no xiulin; xiulin tan sols
si en lloc d un gall fem un lloro.

Per ordre guvernativa
no es permet cantant fer ball,
fer corre els dits els promesos,
dar pessics, ni fê un badall.

Preguem als que tinguin tard
no abandonin els seus *puestos;*
que nosaltres ja acabem...
desseguida que estem llestos.

Si ens volen sentî assentats
o ajeguts, poden ben creure
que no els donarem cadires
ni per seure ni per jeure.

Quan vulguin apedregar-nos,
imbuïts per certes llengues,
no ens fa res; mentres ho facin
amb melindros i merengues.

A LA LLUNA!

Música de «Els Tres Tambors»

Son aquí **Els Gafarrons**
que escampen alegría,
alguns no han covat mai
i n'hi han que ja han fet cría.
Ram, ram retaplam.
I n'hi han que ja han fet cría.

Amics d'excursions lluny
i de córrer la tuna,
aquest any hem d'anar
a visitar la lluna.

En aeroplà hi 'nirem,
vestits amb matalassos
perquè aixís si algú cau
no es pugui trencâ els nassos.

Al arribâ allí dalt
la gent, de costums fines,
ens treurà tot seguit
la pols y les trenyines.

Farem un tec que hi haurà
dos plats de milionari;
menuts de llagostí
i cervells de canari.

También hem de pendre banys
i amb lluna clara y plena,
vindràn nenes gentils
a aixugar-nos l'esquena.

En llits tous dormirem
i si errats no anem d'osques,
esclaves del rei Sol
ens ventaràn les mosques.

Ja us direm al retorn
si hem vist la lluna nova,
i quant ne fan pagar
per veure-la en un cove.

PASSADES

Música de «Els Tres Tambors»

Cantem cançons d'humor,
cuplets, goïgs... les quaranta,
fins missa, tot perquè
qui canta els mals espanta.

Mentres plorava un rei
perque el varem fer riure
diu que ens vol dâ un palau
i un tant per poguer viure.

Per bec portem cada hú
estisores molt bones,
prô encara tallen més
les llengües de les dones.

Masnou, de dia es bell;
prô de nit quan fa fosca
si aneu sense fanal
us trencareu la closca.

Reunits uns quants tenders
surtí de la conversa
que en lloc d'un quilo dar,
de tot, sols mitja tersa.

Bons catalans tots som
i si un jorn per la guerra
perdessim el bras dret...
ens quedarà l'esquerra.

N'eren Els Gafarrons
que de tant fer cantades
els hi varen quedar
les barres assentades.

VÓLTA-LA!

CUPLET

Compàs d'americana

I

A un ball dels de *patacada*
vaig anâ un dia tot sol
que es un ball que per trompades
un camp sembla de fut-bol.
Una moça rodanxona
trista estava en un recó,
a ballar ningú la treia
i va fer-me compassió.
Mentres un *fox-trot* tocaven
el bras dret li vaig brindar
i mirant la meva pinta
desseguit s'hi va enganxar.

—I al trepitxar-me
carregant fort
vareig compendre
que allò era un mort.

II

Suant jo com un camàlic,
tot ballant, va dir-me que
el seu pare era un drapaire
amb molts sacs plens... de calé.
Al sentir-la va semblar-me
que ja no em feien cuissó
els surtits de trepitjades
que em donava a discreció.
Quan tu vulguis a ton pare
-vaig fer jo-aniré a trovar,
li diré que ja em fas peça...
si et fa un dot que pugui anar.

—I et juro prenda,
a fè de Deu!
que si ell afluixa
jo seré teu.

III

Vaig interviuvâ a son pare,
que escup sempre pels uials,
i em va dir, si vols la noia
mai te faltaràn sis rals;
prô una cosa et recomano
- va afegir - si ella et convé

no vull pas que temps hi passis,
que t hi casis m'està bé.
Puix ma filla amb l'ultim *novio*
consentint-li relacions
va costar-me anâ a l'esglesia
pel bateig de dos bessons.

—Doncs, vagi i díguili
que fins a cent
ella amb els altres
que vagi fent.
Apa, i bon vent!

COBLES JOTESQUES

PRIMERA PART

I

Deia un astròleg molt savi
que no plouría mai més;
fins va pulir-se el paraigues
perque tothom el creiés.
Prô un dia estant-se en el Parque
va caure un xàfec tan gran,
que per tornâ a casa seva
diu que va anar-hi nedant.

TORNADA:

A la jota, jota!
prou la ballariem,
si no fos que el fetge
fent brincos treuriem.
A la jota, jota!
si els gastos no fem:
podrem di allavores
que ja la ballem.

II

Conten que certa nit fosca
retirant tard en Pasqual,
li va surtî una fantasma
de dintre del seu portal.
«Que com un drac molt foc treia...
Que feia brams de lleó» ..
I va sé que l esperava
la sogra allà amb un bastó.

TORNADA:

III

En Rafel sempre va al cine
amb la *novia* i la *mamá*
perque els dits, diu, que a les fosques
corren molt més que essent clâ.
Una nit tant li corrien
que sense dar-se 'n conte ell,
'nava tocant les berrugues
que la *mamá* té al clatell.

TORNADA:

IV

Un caçador molt bolero
deia: —Jo tiro tan bé

que sempre que vaig de caça
no se m'escapa mai rê.—
Prô un jorn anant de cacera
li va dos cops escapar,
li va escapar la... dallonses
perque al surtî es va purgar.
TORNADA:

V

Per fer baixar els queviures
que se sostenen tan alts,
diuen que ara uns senyors prenen
mides bastant radicals.
De primer faràn que baixi,
i es cosa això de poc temps,
la carn de gos, l'aigua bruta,
els sous, els tronxos i els fems.
TORNADA:

VI

L'Arturo es fumava un puro
d'estanc, prô, dels escullits;
i el fum pudent que li treia
li va fer perdre els sentits.
Quan tornà en sí, va desfer-lo
trovant-hi a dintre dos draps:
l'un era moll i l'altre era...
un mocador plè de taps.

SEGONA PART

I

—No cabo en pell de contenta
· deia cridant la Mercé -
ara el meu home no em pega,
no s'emborratxa ni rê.
—Com ha sigut - va dir-li una -
que hagis tingut tanta sort?
—No ho sé; sols sé que el diumenge
farà vuit dies que es mort.

TORNADA:

A la jota, jota!
prou la ballaríem,
si no fos que el fetge
fent brincos treuriem.
A la jota, jota!
si els gastos no fem:
podrem di allavores
que ja la ballem.

II

Una beata coqueta
té tanta fè a un reverent,
que de tant que s'hi confessa
va la memoria perdent.

L'altre diumenge a la tarda
no sé que li va passar,
que en el confés la cotilla
diu que s'hi va descuidar.

TORNADA:

III

Un soldat des de Melilla
va escriure: «Veig aquí molts
camells, mosquits i gent negre
embolicada amb llençols.
Sort que m'atipo de figues,
que és fruit que va casi dat,
puix per un ral, una mora,
deixa al més guapo enfigat.

TORNADA:

IV

A l'Assumpció l'altre dia
diu que li deia el marit:
no em facis dur més camises
curtes i estretes de pit.
Jo et juro - va contestar-li -
que tan bon punt vingui el cas,
te les faré dur tan llargues...
que creu que no et queixaràs.

TORNADA:

V

Una minyona i un quinto
mentres estaven jugant,
del nens que ella a passeig duia
li va fugir el més gran.
Ell veient que s'exclamava
va dir-li: Més a mí em cou;
perque a tu perdre criatures
no et deu venir gens de nou.
TORNADA:

VI

Una xicota va caure
relliscant amb un pinyol;
va quedar cames enlaire
oberta i de panxa al sol.
I al adonar-se que un jove
la contemplava enfabat,
li va dir: Sembla que no hagi
vist el món per un forat.

A REVEURE!

Desitjem que aquesta Pasqua
ben ditxosa la passeu
i que res us falti a taula
en menjars i vins de preu.
Si del bé en feu un gran ápat
no us deixeu el tall rodó,
que es el tall que més agrada
tant aquí com al Japó.
Menjant mona aneu alerta
que amb els ous podría ser
tot badant us n'empassessiu
coll avall, un de sencer.
Si el vi es flac no en feu estragos,
pro si es fort, i ens escolteu,
bebeu-ne un través de... viga
i el xampany no us el planyeu.
Santa nit. Fins a reveure!
l'any vinent, si es que hi ha salut,
tornarem per poguer dir-vos:
aqui som perque em vingut!

J. M.

IMPRENTA RUBI

Diputació, 204 - Barcelona